

VRATISLAVA ŠÁLKOVÁ

(* 30. ledna 1950 v Liběchově, kde žije)

Během své dlouhé pracovní kariéry učila na základní škole v Mělníku, nyní je v důchodu. Její verše vycházejí v edicích Literárního klubu Pegas Mělník, publikuje též v Týdeníku Mělnicko.

ZKLAMÁNÍ

*Oči jsou stránkami duše.
Veliká písmena
byla tak upřímná
a já je četla
se zatajeným dechem.
Ale teď se musím
vrátit do školy.
Vždyť já neumím číst.*

CO VÍME?

*Když náš čas udeří,
vyplujem z matčina závětří,
tma, úder světla.
Začínáme psát či číst?
Mraky plují po obloze,
řeka teče na Zemi,
slunce nad tím svítí,
co my víme o tom našem žití?*

JAK BOLÍ LÁSKA

*Smutná láska bolí jak byt,
ve kterém se netopí,
jak červené víno
rozlité na svatebních šatech,
jak věnec z nejkrásnějších květin
s tím chmurným slovem „Sbohem“,
jak jabloňový sad,
když přijde mráz
a sníh zrezaví.
Tak bolí smutná láska
a ještě víc.
A ty se ptáš,
zdali vůbec vím,
co je to láska.*

NEMILOVANÁ

*Přijde si odkudsi,
postojí, vyděsí,
vezme, co má
život nám přeorá
jediná spravedlivá.*